

хворих на ХОЗЛ GOLD III із надмірною масою тіла.

Матеріал і методи: 35 хворим на ХОЗЛ GOLD III із надмірною масою разом із загальноклінічними обстеженнями визначали рівні TNF- α та sICAM-1 у сироватці крові. Ступінь надмірної маси визначали за допомогою індексу маси тіла (ІМТ) за формулою $I = m/h^2$ (m – маса тіла в кілограмах, h – зріст у метрах в квадрати ($кг/м^2$)). Всі хворі були чоловіки середній вік яких становив $61,9 \pm 3,2$ років.

Результати: при ХОЗЛ GOLD III у хворих з надмірною масою (ІМТ - $25,0 - 29,9$ $кг/м^2$) у фазу ремісії вміст sICAM-1 в сироватці крові становив $(491,2 \pm 79,5)$ $нг/мл$, а у фазу загострення - $(564,3 \pm 36,0)$ $нг/мл$, що було, відповідно, у 1,4 ($p < 0,05$) та в 1,6 ($p < 0,05$) разів вище аналогічних даних у пацієнтів контрольної групи - $(345,0 \pm 55,5)$ $нг/мл$. В той же час в даних пацієнтів спостерігалось також підвищення й рівня TNF- α до $(207,7 \pm 18,1)$ $пг/мл$ у фазу ремісії та до $(265,8 \pm 22,3)$ $пг/мл$ у фазу загострення, при даних контрольної групи – $(113,2 \pm 13,6)$ $пг/мл$.

Висновки: розвиток фази загострення ХОЗЛ GOLD III у хворих з надмірною масою тіла супроводжується зростанням у 1,6 разів ($p < 0,05$) sICAM-1 та у 2,3 разів ($p < 0,05$) TNF- α у сироватці периферійної крові в порівнянні з даними контрольної групи, визначення яких може бути прогностично важливим при прогнозуванні розвитку загострення та вплинути на вибір випереджувальної лікувальної тактики.

Ключові слова: хронічне обструктивне захворювання легень, надмірна маса тіла, системна запальна реакція, sICAM-1, TNF- α .

Key words: chronic obstructive pulmonary disease, overweight, systemic inflammatory reaction, sICAM-1, TNF- α .

УДК [575+616:612.017]:615:546

РОЛЬ РЕДОКСЧУТЛИВИХ ЧИННИКІВ ТРАНСКРИПЦІЇ В ПАТОГЕНЕЗІ ДИЗРЕГУЛЯТОРНОЇ ПАТОЛОГІЇ

ROLE OF REDOX-SENSITIVE TRANSCRIPTION FACTORS IN PATHOGENESIS OF DYSREGULATORY PATHOLOGY

Костенко В.О.¹, Елінська А.М.¹, Назаренко С.М.¹, Френкель Ю.Д.²,
Черно В.С.², Швайковська О.О.¹, Яатушенко І.В.¹

¹Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава, ratofiziolog@
umsa.edu.ua

²Чорноморський національний університет імені Петра Могили,
м. Миколаїв

Нині відомо, що розвиток дизрегуляторної патології може бути пов'язаний з формуванням патологічної системи внаслідок перманентної акти-

вації редоксчутливих факторів транскрипції (NF-κB, AP-1, STAT-3 та ін.). Цей механізм може утворювати провідні ланки патогенезу найбільш розповсюдженої системної патології (атеросклерозу, цукрового діабету 2-го типу, метаболічного синдрому, синдрому системної запальної відповіді).

В експерименті на білих щурах нами показано, що застосування інгібіторів активації транскрипційних чинників NF-κB (4-метил-N-(3-фенілпропіл)бензол-1,2-діаміну, амонію піролідиндитіокарбамату, кверцетину) та AP-1 (SR 11302) а також індуктора сигнальної системи Keap1/Nrf2/ARE (епігалокатехін-3-галату) під час відтворення експериментальних моделей системної запальної відповіді, інсулінорезистентності, черепно-мозкової травми та токсичної дії екологічних забруднювачів значно зменшує ознаки окисно-нітрозативного стресу та інші функціонально-метаболічні розлади різних органів (печінки, серця, головного мозку, пародонта, слинних залоз). Показано можливість застосування названих модуляторів редоксчутливих факторів транскрипції як перспективних лікарських засобів.

Ключові слова: редоксчутливі транскрипційні чинники, дизрегуляторна патологія.

Key words: redox-sensitive transcription factors, dysregulatory pathology.

ЗАСТОСУВАННЯ ПРОСТАЦИКЛІНУ ПРИ КОМПЛЕКСНІЙ КОРЕКЦІЇ ПРОЯВІВ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОГО ЦУКРОВОГО ДІАБЕТУ

Крепез С.М.

Одеський національний медичний університет, Одеса, Україна

Відомо, що розвиток периферичної полінейропатії є ранішим та одним із найнебезпечніших ускладнень цукрового діабету. При цьому реєструється ішемія нервової тканини та прогресуюча загибель аксонів периферичних нервів.

Мета роботи – оцінка ефективності впливу простацикліну на відновлення швидкості проведення збудження (ШПЗ) в щурів із експериментальним стрептозотоцин-індукованим діабетом.

Експериментальний цукровий діабет моделювали в/очер введенням стрептозотоцину. До послідуючих дослідів обиралися лише ті щури, концентрація глюкози в крові яких перевищувала 15 ммоль/л. Щурів було рандомізовано таким чином, що окремо виділяли тварини із діабетом, яким окремо та сумісно вводили пентоксифілін та простациклін.

До початку проведення досліджень ШПЗ по хвостовому нерву у щурів всіх досліджуваних груп дорівнювала в середньому 28.9 ± 1.9 м/с. На 6-му тижні досліджень ШПЗ дорівнювала мінімальним показникам відносно таких самих даних, зареєстрованих до початку досліджень, і була